

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΩΝΕΤΕ**ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ**

Ο τηλέγαφος εισήγη τό πρώτον στην Έλλάδα τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1855. Στὴς 20 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτου; μάτου ἔφθασαν τὰ θύλικα στὸν Ηειράνη, ἥσπεν δὲ δῶρον τοῦ μεγάλου εὐεργέτου Τοσίτσα πρὸς τὸ Κράτος.

Ἐάνν οἶχοντο ξαφνικά οἱ ὕκεινοι, ξεύρετε πόσον καιρὸν θὰ έπαναπάνταν οἱ ποτάμια τῆς γῆς για νὰ τους ξυναγεμίσουν; Τριανταπέντε χιλιάδες γρόνια!

Σαφάντα καὶ πλέον ἐπατομένα ζώων φονεύονται ἑτησίως γιὰ τὰ γοννιαριά των! Καὶ 40 χιλ. πτηνῶν γιὰ τὰ φτερά των. Οἷαι δὲ αὐταὶ αἱ θυσίαι γίνονται καριν τῆς γυναικός.

Τὸ πρώτον ὑποβρύχιον τηλεφωνικὸν καλώδιον ἐτέθη τὸ 1888, μεταξὺ Μοντεβίδεο καὶ Λατλάτας.

Ο πρώτος Αμαζόνιος περιέχει πλέον τῶν 2 χιλιάδων εἰδῆ φωριῶν!

Πολὺ δύνατό τοῦ μεμιγμένον μὲ ζωγριψιν φονεύει τῆς μυρίγες.

Τὸ πρώτον λεξικὸν ποὺ ἔξεδόθη στὸν κόσμο, εἶδε τὸ φῶς στὴν Κίνα τὸ 1100 πρὸ Χριστοῦ.

20.000.000 τετραγωνικὰ μίλια τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μένουν εἰσέπι άνεξερεύνητα.

Ἡ δύναμις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μας είναι ἀνάλογη πρὸς τὸ κράδιόν των. Μια μαύρη τούχη βαστάει βάρος 4 δραμών, μία βαθειά κυαστανή 3 (2) δραμών, μία καστανή 3 δραμών καὶ μία ξανθή μιλιάς πουρεῖ νὰ βαστάξῃ 2 δραμών βάρος.

Ο πρώτος ἡλεκτρικὸς σιδηρόδρομος κατεσκευάσθη στὴν Ιερουσαλήμ.

Ο περίφημος Γάλλος μουσουρογός Σαιν-Σάνς δασχολεῖται καὶ εἰς τὴν ἀστρονομίαν, τὴν ζωολογίαν καὶ τὴν βοτανικήν. Βέχει ἑκδόσεις μάλιστα καὶ ἐν φυλλάδιον περὶ τῆς σχέσεως τῶν φυτῶν πρὸς τὰ ζῷα.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦ ὄντρωπου δὲν είνε τὰ βιαζότερα τὰ κόκκιλα, ὅπως νομίζουμε. Προστὰ στὸ βάρος ἔρχονται τὰ νεῦρα, δεύτερα τὰ κόκκιλα, τρίτον τὸ λίπος, προτελευταῖον τὸ αἷμα καὶ τελευταῖος ὁ πτωχός, μας ἐγκέφαλος.

Δόγμα τῆς ἀφαίτητος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, εἰς τὰς Αρκτώρας χώρας δύναται προσοῦν νὰ συλητοῦν εὔκολώτατα, εὐνοισκόμενοι δύνα μικρά ὃ ἔνας ἀπὸ τὸν ἄλλο!

Ἐνας ἐλέφας δύναται νὰ βαστάξῃ ἀνέτως βάρος 5 χιλιάδων λιτρῶν.

ΛΑΤΙΚΗ ΣΟΦΙΑ**ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ**

Ἡ τιμὴ φέρνει χρυσάφι, ὅχι ὅμως καὶ τὸ χρυσάφι τιμῇ.

Ταλαικὴ παροιμία

— Η καλλίτερη γυναικά εἶναι εκείνη ποὺ δὲν ἔχει κεφάλι!

Ταλαικὴ παροιμία

— Η ὑπονομὴ είνε ωραίο λουλούδι, μᾶς δὲν βοσκεται σ' ὅλους τοὺς κήπους.

Ραδιακὴ παροιμία

— Η καλή γυναική δὲν ἔχουν οὐτε αὐτιά, οὐτε μάτια.

Τοδικανικὴ παροιμία

— Όποιος πτραφωνάζει τὸ διάβολο, τὸν βλέπει τέλος μπροστά του.

Γερμανικὴ παροιμία

Γελοιογραφίες μὲ μιὰ μονοκονταλία : «Ο Σκουλούδης, ο Τοκιούπης, ο Στεφανίδης !

ΔΗΜΟΝΗΜΕΝΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ**ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ ΤΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ****ΚΑΝΩΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΣ**

Πολλῷ ἐξαύστωρ πραγμάτων, τὸν σὲ πολλὰ πόλεις καὶ νήσοις καὶ θύρης καὶ ζωὰ ἐγροσμένοις.

Ἔχος δ' — Φῶν α' — **Ἄνοιξο τὸ δέρδυα μου.**

Δνοῖζο τὸ σόμα μου, καὶ διηγήσομαι πάμπολλα, ἐξαίρετα πάγματα δεῦτε ἀπόδοτε, δεῦτε Ἀρχοντες, δεῦτε πραγματευτέδες, δεῦτε καὶ πλούσιοι, δεῦτε καὶ πέντετε.

Κραοὶ Σκοτειτίκοι, κουμαντικοὶ ἡ Κυπριώτικοι, μοσχάτοι Σαμιώτικοι, καὶ μεριά τῆς Φρεγκικῆς. Διντέςις βούτηκε δέ, καὶ Βλαζοπογδανίας, φοσόλια Κονφράτικα, ἐξελεπτά πράγματα. Γαργύρια Χιότικα, καὶ ἡ μαστίχη ποιηδίλια, μηλα τὰ Μπογδάνικα, περίσσου τὸ Γρεβενίνα, Βλιζαζή, βύσσινα, ἡ φαζαλαίς σταφίδες, καὶ συά τῆς Σμύρνης δέ, ἐξελεπτά πράγματα.

Πόλης τὰ φοδάνινα, Ὁρους Σινά τὰ ἀπίδια, τὰ κίτρα τὰ Χιώτικα καὶ τὰ Αξιώτικα, καὶ τὰ Κατείκια ἐκεῖνα τὰ καρποῦσια, πεπόνια τὰ Βάθινια, ἐξελεπτά πράγματα.

Φῶν γ' — Τούτες δοὺς ἐμνολόγους.

Παντεχόρι φιδιοῦ καὶ σπατζοχοίρου, ὁ μπάλουμος; Μέλαντα καὶ κουρούπιας, ὁ μοσχός; Κινέζικος, θηρική Βενετίκη, Χιώτικο γιασουνόλαδο, ὄντος ἐξαίρετα πράγματα.

Ἐγγλεζική ζέρων καὶ σάμπατα, μπαρούσια καὶ κανδόνια, τὰς Αδριανούπολεως, καὶ ἡ ἐλιαί, τῆς Κρήτης δέ, ὄντος ἐξαίρετα πράγματα.

Τὰ βάθινα τὰ τῆς Μπογδανίας, τὰ πόρφιρα τῆς Καραμανίας, Βλιζαζή τὰ κασκαβάλια, γαβιώνι Βιδηνίας, τζίγιας μουρουνιών, δούναβι, ὄντος ἐξαίρετα πράγματα.

Τῆς Αίγανου καὶ τοῦ Μεσολογγίου τὰ φίρια, οἱ τοπικοὶ τοῦ Αριτζιοῦ ςηποί δὲ ὁ Πολύτιος, ζηρέζη Αζαρήσιο, καὶ παστούμιας Καϊσάρειας, ὄντος ἐξαίρετα πράγματα.

ΣΗΜ. ΜΠΟΥΚΕΤΟΣ. — Ο Κονσταντίνος Λαπόντες δὲ ὡς γαννήθηκε στὴ Σκόπελο τὸ 1713, υπηρέτης τῶν γαννιμάτων, πλησίον τοιαύδρον Τελλίων ηγεμονῶν τῆς Μολδοβλαζίας. Τὸ 1714 ἐνομαράθη ἐν Χάλεη Μαριών πατέρα, τὸ δὲ 1715 γρηγόρας ἔφερεν τὸν κόρην την Μονή τῆς Σπάναγιας τὴν εἰς τὴν θεομονήν Πιλατοῦ εἰδοποιημένην, ἀγνής τῆς Σκοτεινής την εἰς τὴν πονηρήν ταύτην ενδιόθη ἡ μονή. Τοῦ πατέρος τοῦ Λαπόντες καὶ επάλια εἰς Μολδοβλαζίαν προσήλησεν ἔργοντας τὴν Αθηνά, ἀπεβίωσε περὶ Συντόνης τὸ 1781. Ο Λαπόντες είχεν πολλὰ βιβλία εἰς τὴν πλειάτα μέγονα εἰστενάντα, αὐτούς τούς τοιαύτους.

Ἐξεδόθησαν μάνον δὲ Καϊσάρειας τῶν Γραμμογίων, Ρόδον τὸ Αμάραντον, «Ανδή Νοϊτά», Κήπος Χαροπίου· καὶ δύο τούς άλλους. Εἰς τὸν Κήπον Χαροπίου, ἀφεσούμενον εἰς τὸν Άλεξ. Ι. Μαρούκοβδατον, περιλαμβάνονται, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ διποτέρες πλούσιες φωλιές τοῦς τὰ ποιεῖντα διαφόρους τόπους, πόλεις καὶ νησιών.

Ἐπ τῶν ποιημάτων τοῦ Λαπόντες ήταν δημιουργίασμαν προσεγκόν καὶ ἀλλα ἐνδιάφερντα ἀποτέλεσματα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο φίλος κ. Ιωάννης Ζήρας εἰς τῶν νέων λογιών μας γνωστός μότο τὸ φευδώνυμον «Αγκαθιώτης» καὶ δις Μαρία Αριμανούλη τῆς γνωστῆς Κοζάνης οἰκογενείας, ἔδωκαν μισιβιάλιν ύποσχεσιν γάμου.